

Prof. dr hab. inż. Wojciech Sumelka

Modelowanie matematyczne, analiza właściwości dynamicznych i wytwarzanie objętościowych ceramiczno-metalicznych materiałów kompozytowych natryskiwanymi ciepłnie

XXI obfituje w wiele niezwykłych osiągnięć. Jednym z nich było **wynalezienie „drukarek”**, które mogą nie tylko zapełniać powierzchnie kartki, ale również mogą drukować **elementy trójwymiarowe** tzw. drukarki 3D. Już od powstania pierwszych koncepcji grupy badawcze prześcigały się w wymyślaniu coraz to nowszych technik druku przestrzennego, **a jedną z nich jest metoda natryskiwania**. Co istotne, w tej technice, materiałem użytym do druku mogą być nie tylko polimery, ale również metale, oraz metale połączone z innymi materiałami np. ceramiką. I właśnie materiał powstały w wyniku natrysku (w wysokiej temperaturze) materiału metalicznego w połączeniu z drobinami ceramiki stanowi materiał badawczy w niniejszym grancie tzw. ceramiczno-metaliczne materiały kompozytowe natryskiwane ciepłnie. A bardziej precyzyjnie interesuje nas jak projektować taki materiał, aby po wyprodukowaniu charakteryzował się wytrzymałością przewyższającą znane materiały wytwarzane w sposób tradycyjny.

Badania zostały podzielone na trzy uzupełniające i przenikające się zadania. Zadanie pierwsze poświęcone jest wytwarzaniu materiałów, o których wspomniano powyżej. To bardzo ważny etap, gdyż nadal nie do końca rozpoznano jak sterować procesem natryskiwania, a ma to kluczowe znaczenie dla wytrzymałości ‘drukowanego’ materiału. Zadanie drugie to testowanie materiałów uzyskanych z Zadaniem 1. Planowane testy wytrzymałościowe nie są jednak standardowymi testami. Mowa tutaj o wykorzystaniu unikalnych stanowisk umożliwiających poznanie właściwości materiałów w warunkach ekstremalnych zbliżonych do tych jakie panują w trakcie wypadku drogowego, wyburzenia budynków czy też uderzenia pocisku. Zadanie ostatnie trzecie bazuje na dwóch poprzednich, a dotyczy zaproponowania „wzorów matematycznych”, które odzwierciedlą obserwacje eksperymentalne. Te „wzory matematyczne” mogą być w przyszłości narzędziem pracy na inżynierów.

Realizacja grantu przyczyni się zatem w trójnasób społeczeństwu. Po pierwsze powstaną nowe materiały (być może można by nimi naprawiać np. zniszczone maszyny rolnicze, górnicze, statki kosmiczne). Po drugie będziemy potrafili przewidywać wytrzymałość takich materiałów znając skład chemiczny materiałów rodzimych z których powstaną, co więcej takie materiały mogą mieć różne wytrzymałości w zależności od kierunku z którego na nie „działamy”. Po trzecie inżynieria przyszłości potrzebuje procedur projektowania z takich materiałów, a tutaj potrzebna jest matematyka (to królowa nauk!), bez niej jak to pisał Profesor Huber „wyniki ilościowe doświadczeń są podobne do zwiezionych na placu budowy materiałów...”.